

4. *Фінансовий стан підприємств, Національний банк Польщі, квітень 2016 р., – Режим доступу: www.nbr.pl*

5. *Лассерр П., Глобальний стратегічний менеджмент, Палграв Макміллан, Китай, 2012. Польща та Європа. Криза та наслідки, Асоціація польських банків, Варшава. – Режим доступу: www.zbr.pl.*

6. *Структура дебіторської заборгованості (брутто), що надходить від нефінансового сектора, центрального уряду та органів місцевого самоврядування, Польська комісія з фінансової інспекції, травень 2016 р. – Режим доступу: www.knf.gov.pl.*

7. *Чому польські підприємства не використовують банківський кредит? явище "невдоволених позичальників", Національний банк Польщі, Варшава 2015. – Режим доступу: www.nbr.pl.*

Тетяна СКАКАЛЬСЬКА

студентка факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ КРАЇНИ, ГАЛУЗІ, РЕГІОНУ, ПІДПРИЄМСТВА

В процесах міжрегіонального та міждержавного переміщення капіталу, як одного з вагомих факторів економічного розвитку важливу роль відіграє поняття інвестиційної привабливості, яка полягає в отриманні максимального прибутку від вкладеного капіталу. В загальному виділяють чотири рівні інвестиційної привабливості, які є рівними, взаємозалежними між собою: національний (державний); регіональний; галузевий; власне підприємства [1, с. 120-126].

Перший етап характеризує стабільний та високий економічний розвиток національного господарства, галузей, регіону та підприємства в цілому. Саме тут проводиться оцінка і прогнозування інвестиційної привабливості країни, яка представлені системою таких чинників:

1) інституціональні: стан політичного та правового середовища.

2) економічні: загальна характеристика економіки, банківської сфери, інфраструктура, доступ до факторів виробництва.

3) соціально-психологічні: стан соціального розвитку суспільства та розвиток кваліфікаційної підготовки робочої сили тощо.

На другому етапі здійснюються оцінка і прогнозування інвестиційної привабливості галузей (секторів) економіки, які проводяться з метою визначення можливості задоволення попиту на інвестиційні товари з боку інших секторів економіки, критерієм цього є середня внутрішня норма прибутків.

На третьому оцінюється інвестиційна привабливість галузей, підгалузей, видів виробництв у промисловості, ефективність їх діяльності, головна мета

полягає у визначенні обсягів потенційних прибутків і витрат інвестора. Оцінка інвестиційної привабливості галузі визначається на основі показників:

1) ринкові - це рівень рентабельності виробництва, обсяг ринку збуту продукції, асортимент продукції, обсяг попиту, обсяг ринку збуту продукції, еластичність цін.

2) конкуренції – це інтенсивність конкуренції в галузі: наявність «небезпечних» конкурентів, рівень спеціалізації конкурентів, рівень використання ними виробничих потужностей.

3) бар'єри на шляху входження в галузь – капіталоспроможність галузі, наявність каналів збуту продукції, забезпеченість сировинними ресурсами, наявність бар'єрів для іноземних і національних приватних інвесторів з боку держави, соціальні проблеми, які можуть негативно вплинути на рішення інвестора.

4) бар'єри на шляху виходу підприємства з галузі характеризується наявністю обмежень щодо виходу інвестора з галузі та репрофілювання його активів;

5) взаємовідносини з постачальниками характеризується наявністю місцевих постачальників сировини, комплектувальних деталей та матеріалів, можливістю забезпечення необхідної якості постачальниками, наявністю конкуренції між ними, рівень вертикальної інтеграції з постачальниками;

6) технологічні чинники означає визначення капіталомісткості, трудомісткості та наукомісткості, забезпечення якості продукції та можливість дотримання вибраної технології виготовлення ;

7) соціальні чинники - це рівень дисципліни працівників у вибраній галузі, охоплення робітників галузі профспілками, демографічні процеси тощо.

В Україні існує дві групи інвестиційної привабливості промисловості:

1) легка і харчова, що характеризується низькою капіталоспроможністю, високим рівнем рентабельності, швидкою окупністю інвестицій.

2) кольорова та чорна металургія, електро- і теплоенергетика, нафто- та газодобувна, будівельна і цементна промисловість, які мають відносно меншу рентабельність, більшу капіталомісткість, але характеризуються містким внутрішнім та зовнішнім ринками збуту продукції.

На четвертому етапі визначається оцінка і прогнозування інвестиційної привабливості регіонів, коли забезпечується співпадання регіону цілям інвесторів у досягненні прибутковості, безризиковості та ліквідності інвестицій на рівні задоволення вимог та інтересів інвесторів певного регіону. Щодо рівня інвестиційної привабливості України, то виділяють такі 4 групи:

1) пріоритетної інвестиційної привабливості (Київ і Київська область, Одеська, Дніпропетровська, Харківська, Донецька, Харківська області);

2) досить високої інвестиційної привабливості (АРКрим, Запорізька, , Полтавська, Львівська, області);

3) середньої інвестиційної привабливості (Волинська, Вінницька, Закарпатська, Миколаївська, Кіровоградська, Івано-Франківська, Луганська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Черкаська, Чернівецька, Хмельницька області);

4) низької інвестиційної привабливості (Житомирська, Чернігівська, Херсонська області) [2].

На п'ятому етапі проводиться оцінка інвестиційної привабливості окремих конкретних проектів. Результати цієї оцінки використовуються для розрахунків показників економічної ефективності реалізації таких проектів за допомогою економіко-математичного аналізу даних річного балансу та звіту про фінансові результати діяльності підприємств. Основними групами показників для визначення є показники оцінки майнового стану, фінансової стійкості, ліквідності, прибутковості, ділової активності підприємства.

В Україні продовж останніх років спостерігаються позитивні зміни в інвестиційних процесах, а саме: темпи надходжень інвестицій в основний капітал перевищують динаміку росту ВВП та промислового виробництва, значно збільшуються обсяги довгострокових кредитів. Отож, в умовах розвитку економіки важливе значення має залучення інвестицій до України, вдосконалення управління інвестиційною діяльністю, ефективність політики, спрямованої на забезпечення високого рівня інвестиційної привабливості держави, сектору економіки, галузі та підприємства.

Література:

1. Носова О.В. *Інвестиційна привабливість підприємства* / О.В. Носова // *Стратегічні пріоритети*. – 2007. – № 1 (2). – С. 120-126.

2. Левицький Р. Д. *Інвестиційна привабливість міст та регіонів України* / Р. Д. Левицький // *Страхова справа*. — 2006. — № 2.

Віталій СЛОБОДЯН

студент факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

АНАЛІЗ ПРИЧИН ТА НАСЛІДКІВ БАНКІВСЬКОЇ КРИЗИ 2014–2017рр

Банківська система є ключовою ланкою економіки, що має здійснювати розрахунки між фізичними особами, суб'єктами господарювання та державою, забезпечувати залучення коштів вкладників, їх подальше надання позичальникам в якості кредитних ресурсів та своєчасний розрахунок як з позичальниками, так і з вкладниками. Цьому сприяє підвищення їх довіри до банків та прозорість діяльності Національного банку.

У 2014-2017 рр. банківська система України стикнулася із найбільш глибокою кризою за часи свого існування. До початку поточної кризи, станом на 01.01.2014 р., банківська система налічувала 180 установ. Протягом 2014-